



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 52. De festo anniuersario diei, quo quis baptizatus erat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

alleluia, modo venerunt ad fontes, intelligi potest, baptizatos ea instructos ad baptismi fontem iussit. Quare, cum octo diebus baptizati ad fontem procederent non absurda erit coniectura, totidem diebus baptizatos eandem imaginem detulisse.

De festo anniversario diei, quo quis baptizatus erat.

C A P. LII.

ERat illud quoque in more positum, insti-
tutoque maiorum, ut, quo quisque die
per baptismum Christo inlitus erat, quotan-
nis eundem festum, ac solemnem tum conui-
uijs, & oblationibus, tum vero magis diui-
narum rerum contemplationibus late agita-
ret: non solum si Pascharis, aut Pentecostes
tempore inanem superstitionem cum Chri-
stiana religione commutasset, verum etiam si
ob aliquam causam, extra statuta tempora, die
profano, ac civili, baptismo regenitus, iam
Ecclesie, effectus esset. Cuius consuetudinis
preclarum testimonium habemus apud V. ui-
libaldum Eistetensem vita. S. Bonifacii cap.
20. ubi hæc scribuntur, *ad ripam Borne erat fe-
stum neophytorum.* Et Micrologi Author (cuius
nomen immerito intercidit) lib. de Eccl. ob-
ser. cap. 56. Pascha à Romanis *annosimum* vo-
catum esse, affirmat, quod, qui in priori Pasc,
Christo se addixerant, quotannis ad Ecclesiam
proficiscentes, eum diem pietatis Christiane

Diem, quo
quis b pti-
zatos erat,
Chr stiani
fe umage-
bant.

Micrologi
author in-
certus.

pascha sur
annosimū
vocaretur.

officiis, sanctis operibus, debitaque veneratione celebrabant: vt ex eius verbis liquet: *Romani annorum Pascha*, quasi anniuersarium Pascha dicunt, quia antiquitus apud illos, qui in priori Pascha baptizati erant, in sequenti anno eadem die ad Ecclesiam conuenere, suaeque regenerationis anniuersarium diem cum oblationibus solenniter celebrauerunt. Beata quoque Gertrudis, religiosissima foemina, meritaque virtute, vt eius nomen literæ omnes ab interitu vindicent, cum optime nosset, quantum utilitatis ex ea consuetudine fideles caperent insignem Christianæ pietatis exercitationem conscripsit, qua baptizatos omni vitii contentione hortabatur, vt Paschatis, Pentecostesque celebritatem, qua quisque Christiana sacra susceperat, anniuersaria commemoratione recolerent, sic enim ait in exercit. insinuatione diuinitate pietate exercitat. *i. vt in fine Vitæ tuæ immaculatam baptismalis innocentiae tunicam, & fidei Christianæ sigillum integrum, & illaefum Domino valeas præsentare: stude certo tempore, præsertim in Paschate, & Pentecoste memoriam baptismi celebrare. Itaque desidera renasci in Deo per nouæ vitæ sanctitatem, & restitui in nouam infantiam.* Atque hæc quidē hortationis ipsius verba sunt. Postea vero multiplices orationis refert, quibus singulorum Baptismi rituum memoriam religiose celebrare, atque ex iis fructum aliquem homine Christiano dignum reportare possint. quod si veterum testimonia nostris tabulis confirmare velimus, legēda sunt

Acta Ecclesiae Mediolanensis concilio provinciali VI. titulo. de baptismo. ubi clara eiusdem consuetudinis mentio est, quam, ut pietati Christianae consentaneam, in usum reuocari, Patres subiecto sibi populo perscrutari conantur. In Ecclesia tamen Orientali non eodem modo, atque in nostra, haec consuetudo seruabatur. Nam ibi, cum publicam utilitatem priuatae religioni anteferebant, (ex diuersis enim singulorum festis multa difficultates in hominum vitam nascebantur) certum diem religioni consecrarunt quem omnes, quamuis alio tempore baptizati, in diuinis beneficiis recolendis, atque aliis actionibus caelesti praemio dignis, omni pietate consumerent. De quo extat praecleara S. Gregorii Nazianzeni oratio ordine trigesima nona, quae in sancta lumina inscribitur, ubi sancta lumina pro baptismi die posita esse declarant non minus verborum series, quam SS. Patres plurimi, qui simili vocabulo baptismum, ^a illuminationem, & baptizari, ^b illuminari sapissime appellarunt. Et si Pamelius in notis ad S. Cyprianum, diem, qui Deiparae Virginis expiationi est sacer, & Baronius in notis ad Martyrolog. 8. Id. Ianuar. baptismi Christi celebritatem eo nomine intelligi, existimant, quorum utraque opinio (quod sine vlla contumelia à me dictum velim, utrumque enim propter singularem doctrinae praestantiam diligo, & alterum etiam ob sacrae purpurae honorem reuereor) mihi videtur à vero longe abesse, nec vlllo pacto cum iis, quae S. Greg. sequenti oratione scri-

Dies festus baptismi apud omnes Graecos idem erat. Oratio S. Gregorij in sancta lumina cur ita vocetur. ^a Dionys. Aetop. Eccle. hier. ch. cap de. bapt & Iust. Mar. orat. ad Anton. ^b Concil. Laod. can. 3. & 43. Cyril hier. pro catech. Timoth. Alexand. in resp. can. interrog. 1. & Simeon Metaphraf. de vit. S. Anastas. Pegasar.

bit, cohætere, nã in ea meminit celebritatis cui in sancta lumina titulum affixerat, & conueniens fuisse scribit, vt diem salutis suæ anniuersaria festiuitate recolerent, eiusque rei consuetudinem cum Gentilium moribus cõparat, qui singulis annis dies eos solenni memoria agitabant, quibus vel in lucem editi erant, vel nomen acceperant, quæ omnia diei quo quisque baptismo donabatur, optimè conueniunt. B. Virginis expiationi, aut baptismo Christi nequaquam, sed sancti Gregorij verba subiiciamus: *quoniam* (inquit orat. 40. in sanc. lauac.) *heri splendidam luminum diem celebrauimus, salutem enim nostram lætitia prosequi conueniebat, ac multo quidem magis, quã carnis amici dies eos quotannis celebrant, quibus vel nati, vel matrimonio iuncti sunt, vel nomen acceperunt, vel ceterè inter iuuenes censerè ceperunt vel locum aliquem primo incoluerunt, vel quacunque tandem alia de causa mortales festum dñi agunt hodie de baptismo, ac beneficio hinc ad nos manere differemus.* Ex quibus verbis sequitur, baptisimi ferias sacris rebus, ac diuinis obeundis cõsecratas, in certum diem quotannis incidisse. Qui quinam fuerit, et si varij variè, nos propter rei incertum authorem, in medio relinquimus. Cæterum hæc consuetudo Gentilium moribus affinis erat, vt iam innuimus, non solum quia diem natalem festum agebãt quemadmodum S. Gregorius loco supra citato, & innumeri scriptores profani meminerunt: sed etiam quod eum ipsum, quo illis nomen inditum fuerat, in honore habebant,

quo spectat non modo eiusdem S. Gregorij
 authoritas mox allata, verum & illud Cice-
 ronis pronunciatum Philip. 13. *ego cum, ut,
 quod a patre accepi, filio reddam, mea nominatione
 cooptabo, nominationem pro die, quo nomen im-
 positum est, accipientis, & Tertulliani testi-
 monium lib. de Idolat. cap. 16. circa officia vero
 priuararum, & communium solemnitarum, ut toga
 ut sponsalium, ut nuptialium, nullum putem pe-
 riculum obseruari de statu Idolatria, quæ interue-
 nit: quod in hanc sententiam Iacobus Pame-
 lius, singularis doctrinæ vir, & præcipua eru-
 ditionis laude celebratus, exponit.*

*Baptizatos apud ministrum aliquandiu mansisse:
 ubi varius manendi terminus præ locorum
 Varietate, aut baptizatorum in-
 digentia demonstratur.*

CAP. LIII.

ADdamus nunc coronidis loco, multis in
 locis baptizatos octuaginta diebus a-
 pud ministrum permanisse, vt catholica fi-
 de, & Christianæ religionis præceptis ad ve-
 ram pietatem informarentur. Cuius ne qua
 dubitandi occasio relinquatur, argumenta
 adducam, quæ me in hanc sententiam impu-
 lerunt. Primo est apud Patres crebra Homi-
 liarum, Catecheseon, & Sermonum ad ba-
 ptizatos mentio, quæ licet certum huius in-
 stitutionis diem non inferat, tamen eam non

*baptizata
 pud mini-
 strum ma-
 nebant ho-
 dictus*